

ដំណាំប៉េងប៉ោះ

Tomato (*Lycopersicon esculentum* Mill)

ប៉េងប៉ោះជាដំណាំបន្លែមួយអាចប្រើប្រាស់សំរាប់បរិភោគដោយចំអិន និងស្រស់ ឬអាចប្រើវាលាយបញ្ចូលជាមួយបន្លែគ្រប់ប្រភេទ។ ផ្លែវាសំបូរទៅដោយជីវជាតិ និងវីតាមីនជាច្រើន ជាពិសេសសំបូរទៅដោយវីតាមីនសេ (Vitamin C) និងសារធាតុរ៉ែជាច្រើនទៀតដូចជា កាល់ស្យូម ផូស្វ័រ និងដែក ។ វាជាប្រភពវីតាមីនដែលមានតម្លៃថោក និងគុណភាពខ្ពស់ ជាពិសេសសម្រាប់ផ្តល់ជាអាហារប្រចាំថ្ងៃដល់កុមារ និងសម្រាប់ការលូតលាស់របស់វា។ ផ្លែប៉េងប៉ោះប្រើជាទឹកជ្រលក់និងជាថ្នាំសម្រាប់ជំនួយស្បែក។ តាមការពិតប៉េងប៉ោះមានផ្ទុកសារធាតុ Gama-amino butyric (GABA) ខ្ពស់ វាអាចបញ្ចុះសម្ពាធឈាម និងជំងឺបេះដូងបានទៀតផង។

* សមស្របនឹងអាកាសធាតុត្រូពិចដោយសីតុណ្ហភាពនៅពេលថ្ងៃចាប់ពី ១៥-២៥ អង្សាសេ។

* ពេលវេលាប្រសើរបំផុតសម្រាប់ដាំគឺចាប់ពីខែតុលា ដល់មករា ដោយសីតុណ្ហភាពនៅពេលយប់ត្រជាក់។

* ដំណាំប៉េងប៉ោះ ផ្តល់ផ្លែច្រើនអតិបរមាគឺសីតុណ្ហភាពនៅពេលយប់មានរហូតដល់ ១៦ អង្សាសេ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអាកាសធាតុនៅពេលថ្ងៃមានរហូតដល់ ៣២ អង្សាសេ ការកាន់ផ្លែត្រូវបានថយចុះ។

* អាចដាំបាននៅលើប្រភេទដីជាច្រើន ប៉ុន្តែត្រូវមានជីជាតិ និងស្រះទឹកល្អ។ កម្រិតប៉េងប៉ោះសមស្រប គឺ ៥.៥-៦.៨ ។

ដោយ: អគ្គនាយកដ្ឋានកសិកម្ម

* ត្រូវការពារដីពីពពួកណេម៉ាតូត បាក់តេរី និងប្រភេទជំងឺក្នុងដីផ្សេងៗទៀត។

* មិនគួរដាំដំណាំនេះបន្ទាប់ពីដំណាំថ្នាំជក់ ជំទ្រូង ម្ទេស ឬគ្រប់។

១. បច្ចេកទេសដាំដុះ

ក. ការជ្រើសរើសពូជ:

ការជ្រើសរើសពូជជាកត្តាសំខាន់ដំបូងសម្រាប់ការដាំដុះកំណត់ទិន្នផល និងតម្រូវការទីផ្សារ។ កត្តាសំខាន់ៗដែលត្រូវកំណត់ជ្រើសរើសមាន ៖

- * ពូជមានប្រភពច្បាស់លាស់ (ពូជក្នុងស្រុក ឬពូជបង្កាត់)
- * ពូជមានអាយុកាលត្រឹមត្រូវ
- * ពូជដែលមានដំណុះល្អ ៨៥-៩០%
- * ពូជសុទ្ធស្ន
- * ពូជធន់នឹងអាកាសធាតុ សត្វល្អិត និងជំងឺចំពោះពូជបង្កាត់មិនអាចទុកពូជបន្តបានទេ

ខ. ការរៀបចំថ្នាលបណ្តុះកូន

* គ្រាប់ពូជ ២៥០-៣០០ ក្រាម ប្រើក្នុងផ្ទៃដី ១ហិកតា

* ទទឹងថ្នាល ១ម និងប្រវែងបណ្តោយតាមតម្រូវការ នៅរដូវប្រាំង កម្ពស់រង ១៥-២០ ស.ម និងរដូវវស្សា ២០-៣០ ស.ម

* ច្របល់ជះអង្កាម ៣០០ក្រាម និងដីកំប៉ុស្ត ៥០០ក្រាមក្នុងផ្ទៃដី១ម៉ែត្រការ៉េ

* ស្រោចទឹកឱ្យជោគ រួចឆ្ងុតចង្កូររាក់ កាត់ទទឹងរងចន្លោះជួរ ១០ សង្វីម៉ែត្រ

- * សាបគ្រាប់បែងប៉ោះ ឱ្យបានស្តើងក្នុងជម្រៅ ០.៥ ស.ម និងគ្រប ឬលុបដីឱ្យបានជិតល្អ

- * កាត់ចំបើងជាកងៗ រួចគ្របពីលើរង និងស្រោចទឹកឱ្យជោគល្អ។

គ. ការបណ្តុះកូន:

- * គ្រាប់បែងប៉ោះហាលថ្ងៃ ១-២ ម៉ោង ត្រាំទឹកក្តៅឧណ្ហាៗ ប្រហែល ៣៥ អង្សាសេ រយៈពេល២០ នាទី

- * ផ្តាប់ក្នុងក្រណាត់សើម ៤០-៤៨ម៉ោងទើបអាចសាបលើថ្នាល។

- * ១០ថ្ងៃក្រោយសាប គេអាចដករំលោះ (ធីរ) កូនបែងប៉ោះខ្លះទុកឱ្យរង្វើល និងមានសុខភាពល្អ។ គេអាចយក ទៅដាំបានក្នុងរយៈពេល ១៨-២៥ថ្ងៃក្រោយសាប។

ថ្នាលបណ្តុះកូនបែងប៉ោះ

ឃ. ការរៀបចំដី:

- * ការភ្ជួរ និងរាស់ដីឱ្យបាន ២ដង
- * ហាលដីឱ្យស្ងួតល្អរយៈពេលពី ១០-១៥ថ្ងៃ
- * លើករងកម្ពស់ពី ២៥-៣០ ស.ម ទទឹងរង ១២០ស.ម និងចន្លោះរង ៧៥ ស.ម

ង. ការដាំដុះ:

- * ចន្លោះគុម្ព ៧០ ស.ម ចន្លោះជួរ ១ ម និងដាំក្នុង១គុម្ព/១ដើម។
- * ត្រូវស្រោចទឹកលើថ្នាលឱ្យជោគមុនពេលដកកូនយកទៅដាំ (ដាំនៅពេលរសៀលឬពេលមេឃត្រជាក់)។

- * ដាំរួចត្រូវស្រោចទឹកឱ្យជោគ។

របៀបដាំដំណាំបែងប៉ោះ

២. ការថែទាំ

ក. ការជ្រួយដី និងកំចាត់ស្មៅ:

- * ជ្រួយដីត្រូវធ្វើឡើងក្រោយដាំ ១០-១២ថ្ងៃ។
- * ក្រោយដាំ ៣៥-៤០ ថ្ងៃ ត្រូវដកស្មៅចេញ និងហាមជ្រួយដី។

ខ. ការស្រោចទឹក:

- * ការស្រោចទឹកជាប្រចាំនៅពេលព្រឹក និងពេលល្ងាច
- * ត្រូវរក្សាសំណើម ៦០-៧០ % ប្រសិនបើមានសំណើមខ្ពស់ អាចកើតឡើងនូវពពួកជំងឺក្នុងដី

គ. ការដោតចំណារ និងកាត់មែក:

- * ការដោតចំណារធ្វើឡើងនៅមុនពេលបែងប៉ោះចេញផ្កា
- * ការកាត់រំលោះមែកផ្នែកខាងក្រោមដើម្បីឱ្យមានខ្យល់ចេញចូល រក្សាសំណើម និងបាត់បង់

ជីជាតិ

* កាត់បន្ថយការឆ្លងជំងឺ និង សត្វល្អិតចង្រៃ។

យ. ការដាក់ជី:

* **លើកទី១** ៖ ការប្រើជីទ្រាប់បាត ដាក់ជី កំប៉ុស្តចំនួន ០.៥ – ១ គីឡូក្រាម លាយជាមួយ ដី (១៥.១៥.១៥) ចំនួន ៤-៥ក្រាម និងជីអ៊ុយរ៉េ ២ក្រាម ក្នុងមួយរណ្តៅ។

* **លើកទី២** ៖ ក្រោយដាំបាន ១០-១៥ថ្ងៃ ប្រើ ដី (១៥.១៥.១៥) ចំនួន ២-៣ក្រាម លាយជាមួយ ទឹក ២០លីត្រ។

* **លើកទី៣** ៖ ពេលប៉េងបោះមុនចេញផ្កា ត្រូវ បន្តការដាក់ជីបំប៉នបន្ថែមទៀត ជីអ៊ុយរ៉េ ៥-១០ ក្រាម និងដី (១៥-១៥-១៥) ១៥-២០ក្រាមក្នុងមួយ រណ្តៅ។

៣. ការគ្រប់គ្រងជំងឺ និងសត្វល្អិត

ក. ជំងឺសំខាន់ៗ:

ជំងឺផ្សិត ជំងឺបាក់តេរី និងជំងឺវីរុស។

* ជំងឺផ្សិតមានច្រើនប្រភេទ ដូចជា ផ្សិតនៅ លើផ្លែ លើដើម គល់ លើស្លឹក: ជំងឺផ្សិតខ្មៅ ជំងឺជាំ ស្លឹកសំលាក ជំងឺម្សៅជាំស្លឹក ជំងឺ រលាកគល់ ជំងឺរលួយឫស និងគល់ និងជំងឺផ្សិតគល់។

* ជំងឺបាក់តេរីមាន ដូចជា ជំងឺអុចខ្មៅលើដើម ស្លឹក និងផ្លែ

* ជំងឺវីរុសមាន ដូចជា ជំងឺរុញត្រួយពណ៌ វិធានការការពារ និងកម្ចាត់

ជ្រើសរើសពូជធន់ ផ្លាស់ប្តូរមុខដំណាំ ឬផ្អាក ដាំដុះ ១-២ឆ្នាំ បន្ថយការស្រោចទឹក សម្អាត ស្មៅ ជា ប្រចាំ កាត់ស្លឹក និងមែកឱ្យស្រឡះជ្រើសរើសរដូវ សមស្រប។

ខ. សត្វល្អិតសំខាន់ៗ :

មានសត្វល្អិតជាច្រើនប្រភេទបំផ្លាញស្លឹកផ្កា

ជំងឺឆេះស្លឹក (Late blight)

ជំងឺខ្លោចផ្លែ (Late blight on fruit)

ជំងឺរលួយផ្លែ (Bukeye Fruit Rot)

ជំងឺស្រពោនដើម (Fusarium wilt)

ជំងឺជាស្លឹក (Leaf mold)